

Obituary

Remembering Kukrit's Farewell

One morning many years before his death on October 9, 1995, Kukrit said, or rather, recited, the following *glawn paed* (กลอนแปด) lines to a few friends having coffee with him at his lovely Thai-style home. He had put them together in a few moments, he being a wizard at doing such things, and the created words, half-playfully said, half serious, moving, came over to us as naturally as the air we breathed. Entitled บทอาลัย—A farewell, these words are featured in the memorial book presented at his cremation on December 23, a state ceremony presided over by Their Majesties the King and Queen.

Although it is not possible to do it justice in English, *JSS* would nevertheless like to offer with deep respects this prose-verse, non-literal rendering as a homage to the man who was one of the nation's monuments and will remain so as long as reading and writing continue among its people:

Kukrit has gone. The world goes on,
The day-world with its sun,
The night-world with its moon,
And roosters crowing to the dawn,
And the rainy months pouring on.
Listen to the waves on the shore
And birdsongs among the trees.
Feel the wind from the hills

—O gentle breeze.

Look at the blossoms in summer time,
Witness the cooing couples in a cooler clime,
Love and lust and passion ever swaying,
Moving the earth and sky, never ending.
So cry not for Kukrit. He is not lost.
Think, and he is there beside you
To soothe when you are sad,
and cheer when you are glad.
The body has died, but the spirit is with friends.
With you and you and you and you ...
For always loving, for always true.

เมื่อโลกนี้ไม่มีคนชื่อคึกฤทธิ
มันจะผิดแปลกไปที่ไหนนั้น
ทิวาวารยังจะแจ่มแสงตะวัน
ยามราตรีมีพระจันทร์กระจ่างตา
ไถ่จะยังชานขับรับอุทัย
ฝนจะพรำรำไปในพรรษา
คลื่นจะยังกระทบฝั่งไม่สร้างซา
สกุณายังจะร้องระงมไพเราะ
ลมจะพัดชายเขาเหมือนเก่าก่อน
เข้าหน้าร้อนไม้จะออกดอกไสว
ถึงหน้าหนาวหนุ่มสาวจะเร้าใจ
ให้ฝันใฝ่ในสวาสดีไม่คลาดคลา
ประเวณียังจะอยู่คู่ฟ้าดิน
ไม่สุดสิ้นในความเสนาหา
คนที่รักคึกฤทธิอย่าคิดระอา
เพียงนึกถึงก็จะมาอยู่ข้างกาย
คอยเข้าปลอบประโลมในยามทุกข์
เมื่อมีสุขก็จะร่วมอารมณ์หมาย
เมื่อรักแล้วไหนจะขาดสวาสดีวาย
ถึงตัวตายยังชิดมวลมมิตรเอย

